

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija: Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

Nr. 87 (885)

Trešdien, 1956. g. 25. jūlija

7. gads

Rūpniecības darbinieku neatliekamie uzdevumi

Sestās piegādes uzdevumi mūsu rūpniecībai paredz ievērojami kāpināt rūpniecības produkciju, paaugstināt darba ražīgumu un samazināt produkcijas pašizmaksu.

Sestās piegādes pirmā gada sešos mēnešos vairums rajona rūpniecības uzņēmumu dod rajona iedzīvotājiem plašu patēriņa preču produkcijas ievērojami vairāk kā iepriekšējos gados.

Rūpniecības uzņēmumi, kā kūdras fabrika 1956. gada ražošanas plānu izpildījusi par 65,1 procentu, rūpniecības kombināts — 58,6 procentiem, komunālo uzņēmumu kombināts — 54 procentiem, spirta rūpnīca — 52,9 procentiem.

Tas liecina, ka šogad iedzīvotāji saņem ievērojami vairāk dzīvībai nepieciešamo saimniecības produktu, bet tautsaimniecība — izsīkta rūpniecība.

Tautas labklājības un rūpniecības produkcijas palielināšanā ievērojami lomu ņem darba ražīguma palielināšana un produkcijas pašizmaksas pazemināšana.

— Lielais Lēpīns norādīja, — teikts PSKP XX kongresa direktīvās par PSRS tautas saimniecības attīstības sesto piecguadu plānu, — ka darba ražīguma celšana ir pat galvenais jaunās sabiedriskās iekārtas uzvaras un ka „Komunisms ir brīvprātīgu, apzinīgu, apvienotu progresīvo tehniku izmantojošu strādnieku augstāks darba ražīgums, salīdzinot ar kapitalistisko.”

Lūk, rajona rūpniecības kombināts palielinājis darba ražīgumu par 16,3 procentiem, salīdzinot ar pagājušā gada pirmo pusgadu, kūdras fabrika — par 4,7 procentiem, spirta fabrika — par 12,9 procentiem.

Palielinot darba ražīgumu mīnētie uzņēmumi samazinājuši arī saražotās produkcijas pašizmaksu. Spirta rūpnīca samazinājusi pašizmaksu par 14,8 procentiem, rūpniecības kombināts par 1,4 procentiem.

Ota aina redzama rajona MTS, artelī „Darba ceļš”, patērētāju biedrībā, Līvānu un Rožupes pienotavās, kur 1956. gada sešu mēnešu plāns izpildīts tikai par 30—45 procentiem. Rožupes pienotavā darba ražīgums samazinājies par 1,8 procentiem.

Tas liecina, ka šo uzņēmumu vadītāji vāji organizē un vada uzņēmuma saimniecību, neizmanto esošo tehnisku racionalitāti, nav pietiekošas uzmanības racionalizatoru kustībai.

Nepiedodami rīkojas rajona tirdzniecības daļa, kas nav izpildījusi preču apgrozības plānu nevienā no tirdz-

niecības veidiem. Tā rajonā preču apgrozības pusgada plāns izpildīts tikai par 87,8 procentiem, bet patērētāju biedrība otrā kvartāla plānu izpildījusi par 87,7 procentiem, sabiedriskās ēdināšanas — 95,7 procentiem. No tā izriet, ka iedzīvotāju augošās vajadzības netiek maksimāli nodrošinātas ar plašu patēriņa precēm un it sevišķi pārtikas produktiem.

Kā jau minēts vairums rajona rūpniecības uzņēmumu kopējo pusgada plānu ir izpildījuši, bet šī izpilde balstās tikai uz vienkārša produkta. Neviens rajona uzņēmums nav izpildījis asortimenta plānu. Tas nozīmē, ka Līvānu rajona rūpniecībai nav devis plānā paredzēto celtniecībai tik nepieciešamo materiālu, kā ķieģeļus, cements, pēc naudas ienākuma plāna izpildes, ražo tikai vienkāršas, dārgas mēbeles, kas nav pieejamas plašam darbaļaužu masām. Pie tam tās ir zemas kvalitātes — gatavotas no neizkalnēta materiāla.

Rūpniecība vadība, kurā izpilda arī rajona kurināmā sagādes kantora pienākumus, neskatoties uz tuvojošos ziemu, nav nodrošinājusi skolas, slimnīcas un iestādes ar kurināmo materiālu, nepamākot par pilsētas iedzīvotājiem. Arī kūdras fabrika nav nodrošinājusi dedzināmās kūdras ieguves plāna izpildi.

Viss minētais un daudz citu fakti liecina, ka vietējās nozīmes rūpniecības uzņēmumi neveic tos uzdevumus, kas tiem paredzēti izpildīt sestās piegādes pirmajā gadā.

Pašlaik, sestās piegādes pirmajā gadā, sabiedriskās ražošanas līmenis atļauj pilnīgi nodrošināt iedzīvotājus ar tautas patēriņa precēm.

Visas rūpnieciskās ražošanas tālākapieauguma pamatā kā izšķirošais notekums ir tās nemīlīgs tehniskais progress. Nenogurstoši dienā dienā jāievieš rūpniecības ražošanā jaunākie tehniskie, zinātnes un pirmirindnieku darba rīku sasniegumi. Plaši jāatbalsta rūpniecības uzņēmumu racionalizatori un to eksponāti jāievieš ražošanā. Jāpateic visi spēki, jāizmanto visi līdzekļi un iespējas, lai šā gada, pirmā sestās piegādes gada, rajona rūpniecības produkcijas plāns tiktu izpildīts, lai krasi palielinātos darba ražīgums un samazinātos produkcijas pašizmaksa. Tas ir iespējams un šim trim līnijām jāķūst par vadošiem priekšmetiem katrā uzņēmuma vadītāja un partijas pirmorganizācijas darbā.

Kas traucē sekmīgu rūpniecības ražošanas plāna izpildi

23. jūlijā rajona rūpniecības uzņēmumu vadītāji, partijas, komjaunatnes un arodbiedrību pārstāvji pulcējās LKP Līvānu rajona Komitejā, lai apspriestu 1956. gada otrā kvartāla un pirmā pusgada rūpniecības ražošanas plānu izpildes rezultātus.

Asas debates izvērsās par trim jautājumiem: neapmierinošo asortimenta plāna izpildi, darba ražīguma celšanu un produkcijas pašizmaksas samazināšanu.

Vadoties no šo trīs principu neapmierinošās izpildes, rajona izpildu komitejas padome un LKP Līvānu rajona komitejas birojs nolēmis neizniegt ceļojošo sarkano karogu par otrā kvartāla plāna izpildi un atstājis to rajona izpildu un partijas komitejā līdz trešā kvartāla rezultātu rezumēšanai.

Kur slēpjas zemā darba ražīguma un pašizmaksas sadārdzināšanas iemesli?

Viens no galvenajiem iemesliem ir darba disciplīnas trūkums, dzeršana darba laikā. Šis trūkums sastopams ik katrā rajona rūpniecības uzņēmumā un it sevišķi rūpnieciskajā, celtniecības kantorī un kūdras fabrikā. Netiek izvērstas asa administratīva un sabiedriskā cīņa pret šo kapitalistisko atlieku. Lūk, rūpnieciskā stikla fabrika.

Te dzeršana kļuvusi par tradīciju algas izmaksas dienās, stikla kausējamās vannas izdzēšanas un tās darba atjaunošanas dienās. Un viss tas notiek fabrikas teritorijā. Vai rūpnieciskā vadība (direktors b. Prochorovs), partijas pirmorganizācija (sekretars b. Čakāns) cīnās par dzeršanas izskausšanu? Saprātams nē. Fabrikas teritorijā esošajā veikalā vienmēr vairāk ir degvīna kā limonades un pārtikas produktu. 23. jūlijā darba laikā stikla fabrikā tika organizēta masveida ie-

dzeršana, kur tika izlietots galdniecības ceļam atvestais III šķiras spirts. Nereti šajās iedzeršanās piedalās arī paši brigadierī.

Līdzīga aina sastopama arī citos rūpniecības uzņēmumos, kur paši vadītāji darbā ierodas ierēibušā stāvoklī.

Netiek izpildīti kolektīvie līgumi, strādnieku sadzīves un apgādes jautājums rūpniecības uzņēmumos un pilsetā nostādīts slikti. Ilgu laiku rūpnieciskā stikla fabrikā strādniekiem nebija laba dzeramā ūdens, kaut gan kolektīvajā līgumā teikts, ka strādnieki karstajos ceļos jāapgādā ar gāzētu ūdeni. Vēl šodien Līvānu kūdras fabrikas strādnieki, kas strādā purvā, dzer ūdeni no karjeriem, jo to piegādā nepietiekoši. Netiek uzlaboti darba apstākļi rajona celtniecības kantorī. Vai b. Jančevskam kā vadītājam nebūtu jāpieņem krasi mēri, lai novērstu pagājušās ziemas rūgto pieredzi, kad galdniecības ceļam nebija iespējams strādāt aukstuma dēļ, kad vairāki strādnieki slikti darba apstākļu dēļ saslima? Bet te nekas nav izmainījies. Galdniecības ceļa strādnieki ar bažām par savu darbu un veselību sagaida tuvojošos ziemu.

Daudzos rajona rūpniecības uzņēmumos vadītāji rupji izturas pret saviem padotajiem. Nav izvērstas audzināšanas darbs, strādnieku domas neuzklausa, viņu prasības neapmierina. Tāpēc nav brīnums, ka kūdras fabrikai ir strādnieku trūkums.

Ļoti slikti tiek sargāts socialistiskais valsts īpašums rajona celtniecības kantorī un rūpnieciskajā, kur strādnieki iztērē pa labi un pa kreisi celtniecības materiālus, bet vadītāji nenostādīt stingru uzskaiti un kontroli to nelikvidē, bet gan veicina.

Rajona rūpnieciskajā, celtniecības kantorī un kūdras fabrikā vāji tiek mechanizēti darbietilpīgie ražošanas procesi. Pirmajā pēc mezglu metodes organizētais darbs mēbeļu ceļā nav izmainījis ražotās produkcijas asortimentu un jau gadu ražo tikai dārgas mēbeles, kurām mazs pieprasījums mūsu rajonā, bet rūpnieciskā vadītāji pat nedomā izgatavot vienkārša koka, vienkāršas mēbeles, kas būtu samērā lētākas un tik nepieciešamas darbaļaužu ikdienas dzīvē. Tas neesot izdevīgi, apliecina rūpnieciskā direktors b. Prochorovs. Saprātams tas mazāk izdevīgi uzņēmumam, bet jāpūljas taču par cilvēkiem.

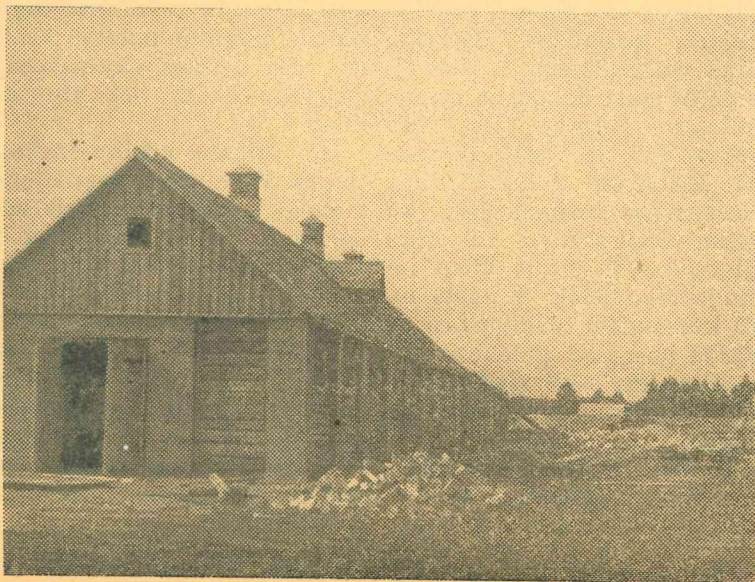
Viss minētais lielā mērā atsaucas un negatīvi iespaido rūpniecības ražošanas gaitu, pazemina darba ražīgumu, paaugstina produkcijas pašizmaksu.

Sapulcē uzstājoties Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāts b. Ezeriņš norādīja, ka sapulcē atklātie rajona rūpniecībā esošie trūkumi bija pirmo kvartālu noslēdzot un palikuši arī uz šo dienu. Viņš teica, ka nepietiek tikai ar to kritiku vien, kuru pie tam atsevišķi vadītāji cenšas noapaļot vārdiem — Cenšamies likvidēt, ledzīsim..., panāksim... Šie solījumi paliks tukši, beznozīmīgi vārdi, ja krasi netiks uzlaboti strādnieku materiālie un sadzīves apstākļi, ieviesta stingra socialistiskā īpašuma uzskaitē un tā sargāšana, aktīva visas sabiedrības cīņa pret dzeršanu darba laikā. Jāizbeidz reiz runas un vainīgo meklēšana, kāpēc nav veikts tas un tas, bet jāorganizē visi uzņēmumu rīcībā esošie līdzekļi un iespējas to uzdevumu izpildei, ko nospraudis PSKP XX kongress savās direktīvās sestajam piegādes plānam.

Kolchoza cūkkopības attīstībai

Drīz kolchoza „Nākotne” pirmajā kompleksajā brigādē pabeigs celt jaunu cūku fermu, kurā ievietos visas brigādes cūkas. Mechanizējot ietilpīgos darbus, jaunā cūku ferma atļaus pacelt cūkkopju darba ražīgumu, veicinās cūkkopības attīstību brigādē.

Attēlā: kolchoza „Nākotne” jauncelamā cūku ferma.

Partijas dzīve

Uzņemtas saistības izpildīsim godam

Padomju Savienības Komunistiskās partijas 20. kongresā biedrs Čruščovs uzsvēra, ka viss partijas darbs jāvirza uz to, lai tai būtu ciešs sakars ar plašām tautas masām. Tikai tad būs panākumi un tikai tad partijas organizācija spēs izpildīt grandiozos uzdevumus sestajā piecgadē.

Lauksaimniecības arteļa „Dzintene“ partijas pirmorganizācijā divus gadus atpakaļ bija tikai divi partijas biedri un divi kandidāti. Taču šodien mums jau ir 8 komunisti. Visi viņi strādā kolchoza ražošanas darbā. Tā, piemēram, Roberts Zvirbulis un Jānis Krasņakovs ir līnu posminieki. Abi viņi sacenšas savā starpā un abu līni šogad sola augstas ražas. Kā vienā tā otrā posmā līni ir divreiz izravēti, dots arī virsmēslējums.

Komuniste Sisoja Bogdanova strādā būvniecībā, kas dienas normu izpilda par 130—150 procentiem. Divi komunisti strādā par komplekso brigāžu brigadieriem. Katram komunistam ir sava partijas uzdevums, par kuru izpildi tie atskaitās partijas sapulcēs. Bieži partijas biedri saņem tādus uzdevumus, kas saistīti ar viņu darbu. Biedrs Krasņakovs J. P. atbild par celtniecības sekmīgu gaitu, Bogdanova S. par laukkopību,

b. Sergejevs par komjaunatnes organizāciju un sportu, Krasņakovs J. U. par uzskatāmo agitāciju, bet es, kā pirmorganizācijas sekretars par lopkopību. Tādā veidā katrs saimnieciskais sektors ir pakļauts pirmorganizācijas kontrolei, tiek laikā ziņots par trūkumiem un tie nekavējoties tiek novērsti.

Mūsu partijas pirmorganizācijas darbā vēl ir daudz trūkumu, jo ne visi komunisti godam pilda savus partijas uzdevumus. Kāpēc gan komuniste — skolotāja b. Zelčāne, kas ir agitkolektīva vadītāja, triju mēnešu laikā nav sasaukusi agitatorus, nav izvedusi tiem semināru. Vai atkal ir tāds svarīgs darba trūkums — mums jau kuro mēnesi netiek izdota sienas avīze, kas ir viens no svarīgākajiem kolchoznieku audzināšanas līdzekļiem, bet par tās izdošanu atbild biedrs Krasņakovs. Labi savus partijas uzdevumus pilda komunisti Sergejevs. Rezultātā manāmi uzlabojies arī komjaunatnes organizācijas darbs. Piemēram, nesen pie mums notika atklātā komjaunatnes sapulce, kurā komjaunieši pieņēma lēmumu — pēc iespējas vairāk sagatavot skābarības sabiedriskajiem lopiem. Termins tika nolikts uz 19. jūliju. Jau astoņos no rīta agro-

nomes b. Skrūzmanes vadībā sākās dabiskās zāles pļaušana un pievešana pie bedres, bet ekselēšanu veica MTS traktorists Jekimovs Nikolajs. Ar komjauniešu un brigades jauzu palīdzību tika ieskābētas 50 tonnas skābarības. Ļoti ākli veica darbu komjaunieši Zelčāns Alfreds, Norkārkle Marija, Jaudzema Anna un pie apbēšanas Norkārkli Jānis P. un A. Jaudzems.

Liela vēriba tiek pievērsta socialistiskajai sacensībai, sevišķi tas sakāms par lopkopības darbinieku sacensībām. Ik mēnesi pie mums notiek slaucēju sacīkstes, kurās rezumē socialistiskās sacensības rezultātus, labākās slaucējas saņem apbalvojumus un ceļojošos vimpļus. Uz tādām sacīkstēm parasti ielūdzam arī kādu darba pirmrindnieku no kaimiņu kolchoza. Pēdējo reizi cūkkopju sacīkstē par savu darba pieredzi labi pastāstīja kolchoza „Uzvara“ cūkkope b. Briedāne.

Pareiz mēs blakus sējumu kopšanas darbiem rūpīgi gatavojamies ražas novākšanai. Varu droši teikt, ka mūsu kolchoza komunisti un bezpartejiskais aktīvs pieliks visus spēkus, lai uzņemtas saistības godam izpildītu.

P. Stikāns,
kolchoza „Dzintene“
partijas pirmorganizācijas
sekretars

PIRMIE PANĀKUMI

22. jūlijā pie rajona sporta komitejas pulcējās lauku un pilsētas fizikulturiēši. Daudz bija sporta cienītāju, jo sporta svētki rajonā šoreiz pēc ilgāka laika tika rīkoti pirmie. Pie tam pasākums pelnīja vēl vairāk ievērojamā sakarā ar rajona stadiona atklāšanu.

Pēc visa spriežot bija redzams, ka rajonā darbaļaužu interese par fizikulturu un sportu ievērojamā pieaugusi, tāpat rajonā jo lielākas iespējas sporta dzīvi izvērst vēl plašāk.

Pirmie sapulcēšanās vīti ieradās kolchoza „Darba tauta“ sportisti.

Viņus vadīja kolchoza priekšsēdētājs b. Kovalevskis. Šini lauksaimniecības arteļa kolchoza biedri ne vien ceļ un nostiprina savu sabiedrisko saimniecību ekonomiski, bet arī gādā par strauju kultūras dzīves un sporta attīstību, jo tas nostiprina un saliedē kolektīvu, palīdz labāk veikt jebkuru uzdevumu.

Tradicionālajā fizikulturiēšu parādes gājienā piedalījās daudzu kolchozu komandas, pavisam ap 60 cilvēku. Sportistu skaits varēja būt arī daudz lielāks, bet dažu lauksaimniecības arteļu un rajona uzņēmumu vadošie darbinieki vēl pietiekoši nenovērtē sportu kā sabiedriskās audzināšanas līdzekli, maz atbalsta jauniesus sporta pasākumus.

Neraugoties uz visu, šajos sporta svētkos jau iezīmējās rajona fizikulturiēšu pirmie panākumi. Radās skaidrs priekšstats par pasākumiem sporta dzīvē, kas jāveic priekšdienās.

Uz stadiona skrejceļa stājās ap 40 jauno vieglatletu, no kuriem daudzi uzrādīja samērā labus rezultātus. Tie varēja būt daudz labāki, ja stadiona celtnieki būtu parūpējušies par atbilstošu skrejceļa būvi.

100 metru skrējienā labākos sasniegumus guva Vorosilova vārdā nosauktā kolchoza fizikulturiēts Vladislavs Vilcāns un no sieviete — V. Briedīte, no kolchoza „Cīņa“.

Granatu vietlīk aizlidināja (63,3 m) Līvānu pilsētas komandas pārstāvis J. Švirksts un kolchoza „Cīņa“ sportists J. Strods. Labi granatu met arī fizikulturiētes bb. Ušpele no spirta rūpnīcas un Leja no Līvānu vārdā nosauktā kolchoza.

Kolchoza „Nākotne“ fizikulturiēts b. Vucens izrādījās pārkāps diska mešanā. Viņa rezultāts 29,22 m. Šini sporta veidā A. Vucens atstāja aiz sevis pilsētas sportistus J. Švirkstu un J. Sprostīņu.

Sporta svētku sacīkstēs piedalījās arī mūsu kaimiņu rajonu komandas. Spraiga cīņa volejbolā par 1. vietu risinājās starp Jēkabpils rajona kolchoza „Dignāja“ un mūsu rajona Līvānu vārdā nosauktā kolchoza volejbolistiem. Sacensības noskaidrojās, ka mūsu volejbolistiem vēl cītīgi jātrenējas, jo pirmo vietu izcīnīja dignājleši, 2. vietā no 10 komandām atstājot Līvānu vārdā nosauktā kolchoza komandu, kas visā visumā izrādījās mūsu rajonā visspēcīgākā.

Dzīvu interesi skatītājos izraisīja sacīkstes futbolā starp Līvānu un Aknīstes ko-

mandām. Labi cīnījās abas puses un spēle beidzās neizšķirti. Te izcēlās vairāki mūsu rajona futbolisti kā Michnevičs, Nikitovs, Holsts, Škodins un vairāki citi.

Sacīkstes rādīja, ka pirmie panākumi fizikultūras un sporta dzīvē gūti. Apsveicama sporta attīstība kolchozu jauniešu vidū. Teicami sportisti aug kolhozos „Brīvais zemiņieks“, „Darba tauta“, „Cīņa“, Līvānu vārdā nosauktajā, Staļina un Vorosilova vārdā nosauktajos lauksaimniecības arteļos. Pārejo rajona kolchozu priekšsēdētājiem jāpamācās no šiem labajiem piemēriem, lai arī tur visa veida sabiedriskie pasākumi iegūtu masveida raksturu.

A. Veigule
R. Klišāne

Pa „Uzvaras Ceļu“
materialu pēdām

«Sanitaros noteikumus ievēros»

Mūsu laikraksta 15. jūnija numurā rakstījām par antihiģieniskajiem apstākļiem, kādos pārvadā maizi no ceptuves uz cēma veikaliem. Bieži uz tās nogūlās putekļi, smiltis. Pie maizes saņemšanas strādāja cilvēki bez virsvalkiem.

Uz minēto kritiku Līvānu rajona Veselības aizsardzības nodaļas vadītājs b. Ūdris radakcijai atbild, ka Līvānu patērētāju biedrībai un maiznīcas vadītājam stingri noliegts izsniegt maizi lauku veikaliem, kuriem transports neatbilst sanitārajiem noteikumiem. Nepielaiš pie maizes saņemšanas un iekraušanas personas bez virsvalkiem un kas nav izgājušas medicīnisko pārbaudi.

Volgas-Donas kanala krastos

Staļingradas apgabala Gorodiščes rajona Čruščova vārdā nosauktais kolchozs ilgu laiku atpalika. Stāvoklis mainījās tikai tad, kad tur sāka strādāt jaunais priekšsēdētājs Vladimirs Čenčikovskis.

Viņš nebija ne agronoms, ne zootehniķis, un ar laukiem viņam bija tikai netiešs sakars: inženieris Čenčikovskis pie Rokotinas būvēja apūdeņošanas sistēmas. Taču komunistu gods un sirdeapziņa neļāva atteikties no godpilnā uzdevuma; viņš nenobijās arī no grūtībām, par kurām priekšstatu bija ieguvis, bieži apmeklējams kolchozu dienesta darīšanās.

Grūti bija jaunajam priekšsēdētājam sākumā. Arteļa saimniecība atradās pat sliktākā stāvoklī, nekā viņš to bija iedomājies. Kolchozā bija 4 tūkstoši hektaru aramzemes, taču pat visražīgākajos gados tā ienākums nepārsniedza 400—500 tūkstošus rubļu. Izstrādes dienas tika slikti apmaksātas.

Lopkopība bija panikusi. Pietrūka barības un lopu miltu. Vajadzēja celt jaunas un pabeigt jau iesāktās kūti, bet naudas nebija.

1955. gada martā Čruščova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa kolchoznieki apsprieda perspektīvo plānu. Referēja Čenčikovskis. Viņš nelzskatījās pēc parasta referenta, jo sēdēja pie kantora galda un lietiski rīkojās ar skaitāmiem kauliņiem. Pēc viņa aprēķinām iznāca, ka kolchozam visizdevīgāk būtu attīstīt sakņkopību. Arteļa lauki atrodas Volgas-Donas kanala Varvarovkas apūdeņošanas sistēmas zonā. Tātad labas dārzeņu ražas garantētas. Turpat ir arī noīeta tirgus — Staļingrada.

Kolchoznieki vienprātīgi piekrita priekšsēdētājam. Nolēma paplašināt kartupeļu un dārzeņu platības apūdeņošanas laukos ar tādu aprēķinu, lai 1960. gadā, salīdzinot ar 1954. gadu, to kopievākums būtu pavairojies 9—10 reizes, palielināt labības ražošanu 6 reizes, gaļas — 2 reizes, piena vairāk nekā 6 reizes.

Ākli strādāja kolchoza laudis pagājušajā pavasarī. Kolchozs, laikam gan pirmo reizi pēc daudziem gadiem, pirms termiņa, agrāk par visiem rajonā izremontēja lauksaimniecības rīkus, attīrīja graudus, organizēti sagatavojās sējai. Atri veicās arī pati sēja, dārzeņu dēstu pārstādīšana laukā un kartupeļu stādīšana.

Sliktāk klājās vasarā, kad bija pienācis laiks dārzeņus laistīt un ravēt. Daudzi kolchoznieki, kaut gan viņi dzīvoja kolchoza ciemā, jau sen vairs nepiedalījās sabiedriskajā ražošanā un strādāja citur. Pietrūka darba roku. Čenčikovskis ar partijas organizācijas palīdzību iesaistīja dārzeņu laistīšanā visus, kas vien varēja noturēt lāpstu rokās—

sargus, namdarus, rēķinvežus.

Spraigi strādāja arī paši dārzkopji. Dienu un nakti viņi bija plantācijās. Leontija Kuļišenko brigade izaudzēja 300 centnerus tomātu no hektara, Fjodora Koržova brigade—220 centnerus kāpostu. Kopējā raža ievērojami pārsniedza plānā paredzētos skaitļus.

Ar telcamiem panākumiem kolchozs noslēdza 1955. gadu. Izaudzēta bagāta raža. Bija ievākts piecreiz vairāk labības nekā 1954. gadā, dārzeņu—trīsreiz vairāk, kartupeļu—10 reizes vairāk! Kolchozs pilnīgi dzēsa visus pagājušo gadu parādus lauksaimniecības produkcijas piegādē. Nodots un pārdots 25 tūkstoši centneru labības vien.

Arteļa kopienākums 1955. gadā, kā tas bija arī pārdzēts, sastādīja vairāk nekā divus miljonus rubļu, tas ir, piecas reizes pārsniedza 1954. gada ienākumu. Atbilstoši tam palielinājās arī izstrādes dienas vērtība. Rokotnā reti kāda ģimene saņēma mazāk nekā 300 pudu labības un 7—8 tūkstošus rubļu nauda. Taču bija arī tādi, kas saņēma vairāk. Tā, cūkkope Vera Škorbuta, viņas vīrs Ivans Škorbutis un meita Anna 1955. gadā nopelnīja 13 tūkstošus rubļu nauda un 7,5 tonnas labības.

Iet augšup lopkopība. Uzceltas, vai arī drīz tiks pabeigtas mītnes teļiem un cūkām, govju kūts, putnu ferma.

Pakāpeniski pieaug lopu skaits. 1956. gada beigās fermā būs 120 slaucamas govīs 60 govju vietā, kas bija 1954. gadā. Cūku skaits palielināsies no 150 līdz 400. Vairāk nekā 100 cūku pašreiz nobaro. Gaļas piegādes 1956. gada plānu kolchozs izpildīs galvenokārt ar cūkgaļu.

Jauns pasākums kolchozā 1956. gadā ir kukuruzas audzēšana apūdeņojamos laukos. Tur varēs iegūt ne mazāk kā 50 centnerus kukuruzas no hektara.

Februārī Čenčikovskis apmeklēja Stavropoles novada Līvānu vārdā nosaukto kolchozu un tur iepazīnās ar putnakopības organizāciju. Tagad arteļis pēc stavropoliešu parauga sāc celt mechanizētu putnu fabriku 40 tūkstošiem vistu.

Kolchozs stingri nostājies uz kājām. Ir skaidras tā tuvās un tālās perspektīvas. Un pats galvenais ir tas, ka neviens šeit vairs nešaubās par šo perspektīvu piepildīšanos. Cilvēki ir pārliecināti: „Kā rakstīti, tā arī būs!“

Tas iedves viņiem spēku un enerģiju, viņi nenogurstoši strādā, lai arī 1956. gadā iegūtu augstas ražas un dotu savu ieguldījumu cīņā par Komunistiskās partijas XX kongresa lēmumu sekmīgu realizēšanu.

K. Pogodins

Redaktore H. JEROFEJEVA

Līvānu rajona sociālās nodrošināšanas nodaļa paziņo, ka, sākot ar šī gada 1. augustu pilsonus pensiju jautājumos pieņems trešdienās un ceturtdienās no plkst. 9.00 līdz 18.00 un sestdienās no plkst. 9.00 līdz 13.00.